

# ВЕЧЕР, ПОСВЕТЕНА НА СЕРГЕЙ РАХМАНИНОВ

Тази година по инициатива на ЮНЕСКО музикалната общественост от целия свят отбелязва 100-годишнината на големия руски композитор Сергей Рахманинов. Гордост за град Русе и за фестивала Мартенски музикални дни е, че с концерта, посветен на творчеството на Рахманинов, бе поставено на чалото на поредицата от тържествени концерти в нашата страна. Поверяването на първия от тях на Симфоничния оркестър на Русенската филхармония и на хор „Родина“ е израз на доверието към тези изпълнителски колективи и висока оценка на техните възможности. Концертът от творби на Рахманинов, изнесен на 6 април, включи изпълнителите в общото дело на световната музикална общественост, а това е не само почетна, но и особено отговорна задача. А освен това програмата на концерта съдържаше — заедно с Третата симфония на Рахманинов и първото изпълнение в нашата страна на Концерта за пиано и оркестър № 4, както и премиерата в Русе на кантатата за хор, солист и оркестър „Пролет“. От всичко бе видно, че усилията за подготовката на Рахманиновата вечер са били сериозни. Това пролича не само от изпълнението, но дори и от такава „подробност“, каквато е текстът към печатните програми за концерта: в него, за разлика от друг път, имаше и кратка историческа справка за композитора и за произведенията. Няма съмнение, че винаги, за всеки концерт, подобна справка е необходима. Но този път тя имаше, освен преките си задачи, и една по-особена — да „изправи“ в съзнанието на слушателя представата за развитието на стила в творчеството на Рахманинов. „Обърната“ от реда, в който бяха изпълнени произведенията: най-напред трагичната Трета симфония, създадена през 1936 г., след това тревожният и напрегнат Четвърти концерт, завършен през 1926 г., и накрая ранната, написана през 1902 г. кантата „Пролет“ — прозрачна,

светла и оптимистична.

Изпълнението на симфонията и на Концерта за пиано беше сериозно изпитание за русенските филхармоници и за диригента Алипи Найденов. В симфонията те показваха увереност при преодоляването на техническите трудности, но не в достатъчна степен успяха да разкрият логиката на драматургичното развитие, а оттам и смисъла на произведението. Причина за това беше може би известната неточност в съотношението на темпата, поради която всяка част се разпадаше на множество отделни епизоди.

Но в трудния както за солиста, така и за оркестъра Четвърти концерт дори и техническите проблеми на съпровода в много случаи не бяха преодоляни. Въпреки че солистът Иван Дреников изпълни прекрасно своята партия, сравнително цялостно прозвуча само втората част на концерта. В първата пианистът на места се приспособяваше към диригента и в резултат музикалната мисъл остана неясна. Но в третата част солистът не се съгласи на компромиси, а наложил необходимото темпо. И въпреки недостатъците на съпровода, финалът на концерта прозвуча целенасочено и с вътрешен живот.

Третото от произведенията, изпълнени тази вечер — кантатата „Пролет“ — постави уравновесяващ завършек на концертната програма. То прозвуча цялостно, интересно и стабилно не само в изпълнението на хор „Родина“ и на з. а. Кирил Кръстев, но и на оркестъра.

Вечерта, посветена на творчеството на Сергей Рахманинов беше една от най-интересните прояви на тазгодишните Мартенски музикални дни. След Баховата вечер на Московския камерен оркестър това беше втората концертна програма, съставена от творби само на един автор. Очевидно да се изнесе подобен едностилен концерт е особена задача, която изисква голяма художествена зрелост на изпълнителите.

Юлия БОЕВА